

Ewangelia na wtorek: Poruszać się pod Bożym spojrzeniem

Ewangelia z wtorku 2 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Syn Człowieczy jest Panem także szabatu».

Uczniowie działają w sposób spontaniczny, ponieważ wiedzą, że znajdują się w towarzystwie Nauczyciela i On patrzy na nich spojrzeniem pełnym serdeczności.

Ewangelia (Mk 2, 23-28)

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat pośród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze mówili do Niego: «Patrz, czemu oni czynią w szabat to, czego nie wolno?»

On im odpowiedział: «Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie i poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom».

I dodał: «To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest Panem także szabatu».

Komentarz

Naśladować Jezusa i dzielić z Nim dni oznaczało dla apostołów przejść także przez chwile trudności, ponieważ „Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć” (Mt 8, 20). Nie oznacza to jednak, że czuli się oni przytłoczeni lub uciemiężeni przez okoliczności, co widzimy w scenie ewangelicznej z dzisiejszej Mszy św.

Towarzysze Jezusa mijają zasiane pola pełne kłosów pszenicy, które zdają się oferować podróżnym swoje ziarna pszenicy. Ze spontanicznością apostołowie przyjmują to, co daje im natura, i bez większych obaw rozkruszają kłosa pszenicy, spożywają ziarna osłabiając głód, który mogą odczuwać w tym momencie. Uczniowie nie mają żadnych większych problemów, ponieważ wiedzą, że są u boku Mistrza i że robią wszystko pod jego okiem. Łatwo jest wyobrazić sobie radość Jezusa, gdy zobaczył, jak Jego

uczniowie czują się wolni i potrafią cieszyć się prostymi rzeczami.

Faryzeusze natomiast nie poruszają się czując spojrzenie Pana na siebie, lecz w cieniu prawa. Prawo, do którego się odnoszą, jest tylko prawem ludzkim i stosują je bez uwzględniania konkretnych potrzeb ludzi i staje się ono uciążliwym brzemieniem. Stąd też Jezus stara się podnieść wzrok faryzeuszy, dać im przykład wolności, z jaką król Dawid postępował wiele lat temu, i przypomnieć im, że „Syn Człowieczy jest Panem także szabat”.

Bycie z Chrystusem prowadzi do poruszania się z głęboką wewnętrzną wolnością. Sprawia, że potrafimy docenić nasze opinie i pomysły na to, jak powinniśmy żyć w tym czy innym aspekcie naszej wiary, która zawsze stawia przed naszymi oczami prymat prawdziwych potrzeb ludzkich.

Rodolfo Valdés // Zdjęcie: Ales
Maze - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/wtorek-2zwykly/> (03-03-2026)